

Острожчина провела в останню дорогу ще одного Героя

Іван ГЛУШМАН

Як не гірко про це писати, але минулого тижня Острожчина знову була в жалобі. Ми всією нашою великою громадою хоронили ще одного захисника України. І знову лунала сумна «Пливе кача», були «живі коридори», квіти на асфальті, море сліз, плачу, біль від невимовної втрати, розпач від безсилля, люті до кацапських нелюдів.

Ще в понеділок, 8 серпня, на сайті Острозької міської ради опублікували сумне повідомлення – загинув **Кожух Олександр**. Напередодні похорону страшний «Вантаж 200» зустрічали в Острозі та селах нашої та інших громад. У середу, 10 серпня, спочатку заупокійна Служба Божа відбулася на обійсті загиблого Героя. Її проводив місцевий священник Свято-Михайлівського храму Православної церкви України, протоієрей **Юрій Андрощук** та ще 5 священників із сусідніх та віддалених сіл Острожчини. Корзину з квітами від влади Острозької міської територіальної громади поклати та молилася зі всіма присутніми заступниця міського голови **Олеся**

Кашуба. Також поклав живі квіти від військкомату **Ігор Черняхівський**.

Величезна колона жителів Оженина Острозької громади пройшла майже через більшу частину села (від вулиці навпроти неробочого нині цукрового заводу) до храму. Там також відбулася молитва і колона попрямувала до місцевого цвинтаря.

Поки люди збиралися біля останнього прихистку загиблого Героя, лунала сумна мелодія «Пливе кача». Після заупокійної молитви із проповіддю виступив

священник **Юрій Андрощук**. Дуже емоційним і проникливим від друзів та родини був виступ **Тетяни Гущук**. Вона говорила про великий незагойний біль батьків від втрати єдиної дитини, характеризувала нелюдську суть кацапії, говорила про загиблого Героя як про дуже приємну та світлу людину, про наш обов'язок максимально сприяти перемозі. Його загибель – велика втрата для всіх нас. *«Неможливо знайти слова, які хоча б на якусь соту відсотка пом'якшили біль від втрати рідної та близької людини»*, – сказала **Олеся Кашуба**, коли ми повертались із похорону в Острого. Тоді здавалось, що навіть небо плакало за загиблим захисником України. Під час похорону дощ ніби стримувався, а потім лив свої «сльози» рясним потоком.

Того скорботного дня я багато дізнався про **Кожуха Олександра**. Він навчався у Національному університеті біоресурсів і природокористування (Київ), працював менеджером. У квітні цього року він планував одружитися, але через війну відклав важливу подію у своєму житті та коханої дівчини

на пізніше. Загиблий був хорошим сином, внуком, надійним товаришем, грамотною та співчутливою

людиною, активним учнем у школі, «золотою дитиною». Невимовно боляче, що війна забирає у нас найкращих... Хай Герой із Богом спочиває. Переконалий, що за його смерть, страждання рідних та близьких клятві кацапських виродки заплатять високу ціну. Дуже хочеться, щоб ще сталося якомога скоріше.

У бою за незалежність України загинув ще один її син...

З сумом повідомляємо, що 6 серпня 2022 року в результаті танкового обстрілу під час виконання бойового завдання щодо захисту незалежності України загинув **Кожух Олександр**. 26-річний Герой віддав своє життя в районі населеного пункту Яковлівка Донецької області. **Олександр** був уродженцем села Оженин. **Острозька міська рада та виконавчий комітет** висловлюють щирі співчуття батькам, рідним та знайомим загиблого Героя. Нехай опіка Всевишнього та наші молитви полегшать гіркоту втрати і родинне горе. Світлий спомин про мужнього захисника України назавжди залишиться в наших серцях.

Прийміть слова подяки за те, що виховали патріота та справжнього захисника України і нехай Господь Бог допомагає вам пережити цей важкий біль втрати рідної людини.

Вічна слава і пам'ять нашому Герою.